

Ca-Nostra

*** ANY SETÉ.—NÚM. 282 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 25 D'OCTUBRE 1915 ***

Creuada de la Modestia cristiana

Molt s'ha parlat de la cristiana creuada començada fa temps per les Filles de Maria i sostenguda per tots els elements catòlics, desde'l Eminentíssim Cardenal Primat fins les més humils publicacions de nostra Premsa. El treball fins ara realitzat es estat intens i profitós. S'ha conseguit atreure l'atenció del públic sensat envers un assumpte de tanta importància. S'ha lograt interessar en ell el zel de gran nombre de senyores disposades a treballar amb son exemple i amb sa paraula per a que arribin en nostre ambient social els ensenyaments dels canons de la modestia cristiana, amenaçada d'una total emigració. S'ha iniciat la constitució de cases de modes per les senyores catòliques, amb una central a Madrid i sucursals en totes les capitals de província. I ara se tracta de realitzar en aquest camí altre pas de avenç, molt desitjat fa temps per les propagandistes d'aquesta hermosa campanya.

Parla l'Ecm. Sr. Arquebisbe de Tarragona

Escoltém sobre això al popular i famós senyor ex-bisbe de Jaca. «Les modes en los vestits de les dones no son per si mateixes reprehensibles. Ningú té dret a privar sa llibertat, continguda com totes les llibertats dins dels seus límits, d'inventar noves modes de vestir-se. Cab en la elecció del vestit per les dones virtut, progrés, elegància, perfecció. Es just que estimeu l'Art, es just que vos adorneu... La moda será laudable quan vos faci més morals, més econòmiques i més discretes: Les modes poden esser bones i bones poden esser les revistes que d'elles parlin i s'ocupin. Les actuals son males casi totes: no es ja, la veritat, frivoilitats i coqueteria lo que promouen, sino la impuresa més descarada.

En les que a tal punt no arriba la desenvolupada, se respira un ambient de paganisme, una atmosfera tan diferent del bon olor de Crist, que les fa en veritat molt poc recomenables.

En presencia de tals mals i de majors perills, ¿qual ha d'esser la conducta dels veritables catòlics, dels que senten zel per la gloria de Déu i la salvació de les ànimes? ¿Plegar-se de braços? ¿Predicar i escriure contra'ls excessos i abús de les modes com se ve fent? Es digne i piados sí, pero resulta casi sempre sermó perdut, puig a pesar de quant s'ha parlat i escrit contra aquestes revistes i sos immorals grabats, cada día se les veu mes fortes i vigoroses.

¿Per ont comensarém? Es imprescindible, indispensable, un diari de modes que gráficamente indiqui la orientació de la gran moda escullida i elegant, comparat-les amb les creacions d'artistes poc escrupoloses.»

MANS A L'OBRA

El desitj del Excm. Sr. López Peláez va a esser prompte una realitat. Se tracta ja de publicar pel Novembre aquesta revista de modes amb gran varietat de figurins de la més correcta elegància i que estiga degudament corregida de quant desdigni de la moralitat i decència cristianes. En dita revista, se donaràn a conèixer practicamente amb artístiques il·lustracions i textos explicatius les creacions dels més acreditats modistos i les normes a que deuràn subjectar-se les senyores i joves que vulguin seguir la moda, poguent elegir facilmente entre la diversitat de figurins los més a propòsit i de millor gust per a presentar-se en l'iglesia, en palau, en *soirées*, en el teatre, en el carrer, etc, proporcionant en les cases de modes ja indicades los vestits i abrics elegits per figurins segons mides i models delicadament confeccionats, «sin que sean víctimas de la

explotación de que las hacen los modistos e industriales que trafican con la vanidad y las pasiones (paraules del Emssim. Cardenal Primat).

LA NOVA REVISTA

La nova revista de la moda cristiana se editarà en gran tamany amb excellent paper *couché*, amb elegants cubertes i presentació artística, i figurins, fotograbats, informacions i orientacions practiques i beneficioses, col·laborant-hi eminents homes i dones de gust exquisit que hi portaràn son concurs amb sos excel·lents treballs i noms. Se publicarà un nombre mensual, i a pesar de sa luxosa impressió, propia d'aquesta classe de revistes, costarà 10 ptes. un any. El primer nombre sortirà, si a Deu plau, en el pròxim mes de Novembre, época oportuna per a portar els models i figurins de la tardor.

Per una flor que'm donares....

A ma benvolguda amiga Antonia Vives

Blanca, bella, olorosa, de nart flor esquisida
gentil present m'en feres, recort del teu amor.
A tú l'he comparada al veure't axarida
donzella agraciada, reblida de candor.

Abans de conèixer-te un angel somniava
que nibat de llum bella venia cap a mí
i, al despertar-me trista no'l veia i l'estimava;
entre espinals i roques seguía el meu camí.

Un dia sens pensar-lo devant tu qu'et corpresa.
La teua faç me sembra de l'angel qu'he somniat.
Tos ulls de blaur cèlica, ta boca tot puresa
més bella que la rosa, ta faç com flor de nart.

Dins ta dolça mirada com mar tranquila i bella
hi llitg un no sé que d'un cor que sab penar,
com dins un cel puríssim un núvol veig dins ella
Coloma que suspire al peu d'august altar.

Agrahint la flor rica d'olor que m'embalsama,
reb eixa recordança que surt de lo meu cor.
Reb eixes pobres gloses de qu'hi t'admira i t'ama
i mai t'ha d'oblidar-te Antonia, fins la mort!!

MARCELINA MORAGUES.

Mort del general Riego

Cap espanyol hi deu haver que no hagi sentit parlar del tristament famós general Riego i hagi escoltat les notes del seu himne revolucionari. Mes ben pocs són els qui sapiguen i contin la seva conversió i cristiana mort.

Derrotat en l'acció de *Las Arenas* i fet presoner, fou jutjat i sentenciat a mort. Desfetes les seves il·lusions i esperances, va pensar en l'altra vida, i aquest pensament va despertar en sa memòria dolços records i ensenyances que jamai hauria hagut d'oblidar. Posat en capella, son cor tremolà, no tant sols per la por de la pròxima execució, sinó també pel compte rigorós que havia de donar davant del tribunal de Déu dels mals que havia causat. Va voler reconciliar-se amb Déu Nostre Senyor, i per això va manifestar que volia confessarse amb un Pare Dominic del Col·legi de Sant Tomàs, de Madrid, «si pot ser, va dir, que sia d'Asturies», com ell ho era.

Els frares, tots contents de veure tornar una ovelia extraviada, varen enviar al Pare Mestre San Vicente, i, agenollat el general Riego a sos peus, confessà ses culpes amb tanta sinceritat i dolor, que'l P. San Vicente va rompre a plorar, dient-li: «Diga'm, fill meu, ¿què has fet per merèixer aquest favor tant especial del Cel? ¿quina gràcia tant extraordinària és aquesta que mou el teu cor?»

A lo qual va contestar en Riego lo següent: «Pare, tota ma vida és un teixit d'iniquitats; no trob cap cosa en ma consciència que'm faci merèixer tant gran benefici com Déu me fa; però si ho teng d'atribuir a cap obra meva el que Déu es compadeixi de la meva ànima, sols aquesta record: Quan jo era nin, la meva santa mare em portava tots els dies a la capella del Rosari de la iglesia de Sant Domingo, d'Oviedo, i allà agenollat i resàvem plegats el Rosari de la mare de Déu. La meva mare va morir, i desde aleshores, sia com un record de carinyo a la meva mare, sia com un reste de devoció a la Verge Santíssima, jamai, ni un sol dia, he deixat de resar el Sant Rosari.»

«Prou, fill meu, prou, li digué, tot abraçant-lo eternit, el confessor. La Mare de Déu t'ha salvat. ¡Oh! dona-li gràcies i tengues ànim. Aquesta conversió és una penyora de salvació i eterna felicitat. No temis deixar el món enganyador; un moment de prova, un moment d'expiació i la verge t'ajuntarà amb ta piadosa mare en el Paradís.»

La nit abans d'èsser ajusticiat, el general Riego va escriure la següent retratació:

«Jo, D. Rafel del Riego, pres i estant en la capella de la real presó de Cort, trobant-me en mon cabal judici, memòria, enteniment i voluntat, com sa Divina Majestat s'ha servit donar-me, creient, com crec fermament, tots els misteris de nostra santa fe, proposats per nostra Mare la Iglesia, dins la qual desitj mori mogut imperiosament pels avisos de ma consciència que per espai de més de quinze dies han obrat vivament en mon interior: abans de separar-me de mos senbiants vull manifestar a tot arreu ont hagi pogut arribar

la meva memòria, que mor resignat en les disposicions de la sobirana Providència, la justícia de la qual ador i vener, puix conec els delictes que'm fan mereixedor de la mort.

«Així mateix public el sentiment que tenc per la part que he tingut en el sistema dit constitucional, en la revolució i ses conseqüències fatal; per tot lo qual, així com he demanat i deman perdó a Déu dels meus crims, igualment implor la clemència de ma santa Religió, del meu Rei i tots els pobles i individus de la nació als qui hagi ofès en vida, honra i hisenda, suplicant com suplic a la Iglesia, al Trono i a tots els espanyols que no's recordin tant dels meus exesos com d'aquesta exposició abreviada i verdadera, que per les circumstancies no correspon encara als meus desigs, amb els que sollicit, per últim, els auxilis de la caritat espanyola per la meva ànima. Aquesta manifestació que fas de ma lliure i espontania voluntat, és desig meu que per la superioritat de la Sala de Senyors Alcaldes de la Real Casa i Cort de Sa Majestat se li doni la publicitat necessaria i a l'efecte la escric de la meva lletra i mà i la firm davant del present escrivà de Sa Majestat en la real presó de Cort i capella dels sentenciats, a les vuit de la nit del dia 6 de novembre de 1823. *Rafael Riego.*»

Al dia següent el general Riego, serè, resignat i invocant a Jesucrist, va pujar els graons del patíbul. Assentat ja en el banquet fatal, va demanar el Sant Crist, al qual va besar i abraçar donant-lo després, junt amb son mocador, al P. San Vicente, dient-li que no tenia altre record per deixar-li. Un moment després la justícia humana complia el seu ofici i la misericòrdia divina rebia en sos braços l'ànima convertida per la Verge del Rosari.

(V. *Apostolado de la prensa*, octubre 1884.)

Tal vegada sentiràs algú dia alabar al general Riego revolucionari i altres imitadors seus; però no tenguis por de que't parlin de la seva conversió, ni de la seva retratació i penediment de sa vida, ni de sa cristiana mort. La impietat no perdona conversions. Però tu ja ho sabràs per quan ten parlin.

Noves d'Inca

ELECCIONS MUNICIPALS.— Pareix que'ls partits polítics d'aqueixa Ciutat han vengut a una compostura per les vinentes eleccions municipals i que'ls retgidors se proclamaran per l'article 29 de la Llei electoral.

Encara que no sabiguem d'una manera definitiva i absoluta la forma de compostura ens han assegurat que'l partit de situació tindrà 5 retgidors, el conservador 4 i un el republicà. Essent aixís resultaria que'ls lliberals i republicans se quedaríen en lo meteix número de retgidors i els conservadors en tindràn un més dins el Municipi. Mes la majoria encara seria del partit lliberal.

FESTA DE LES VERGES.—Dilluns a vespre se feren músiques a moltes fadrines i fadrinetes amb motiu d'èsser el dissapte de les Verges, continuant-se la tradicional costum dels fadrins obsequiar a ses atletes an aqueixa nit de serenitats misterioses, i de desvetlaments dichosos.

Dimars per obsequiar la festivitat les costures de les monges franciscanes anaren a fer una excursió an el puig de Santa Magdalena. Tot va ésser gaubança i alegria.

AXUT.—A nostros pagesos comença dar-los angustia i pena l'aixut de nostres terres sens haver feta saó per sembrar, trobant-mos envant ferm i ésser hora de ferho per tot arreu. Així neteix n'hi ha que sembren confiant que'l Bon Jesús mos donarà aigo per fer grellar el grans que se tiren devall terra.

Ell pot i li hauriem de fer la bona.

MATRIMONI.—Dimecres a la Parroquia contragueren matrimoni canònic D. Sebastià Mora Pou, de Porreras, amb D.ª Magdalena Salas Garau d'Inca, essent apadrinats per D. Bernadí Font i D. Miquel Mir Jaume.

Felicitam a la simpàtica parella en les seues noviances dessitjant-los felicitats a balquena en lo nou estat de vida.

LA PRIMERA FIRA.—Com tots els anys no va ésser molt concorreguda, però va estar ben proveïda de tot i se feren moltes barrines.

SUBASTA DEL TEATRE.—Dissapte passat a la Notaria de D. Jaume Vidal se va treure la subasta de la construcció del Teatre d'Inca en conformitat amb les condicions establertes per sos propietaris.

Va ésser adjudicat a favor de Mestre Jaume Vallori Roselló (Xafarri) de Seuva, per haver estat l'impostor que se presentà per fer-ho amb més baratura.

Estava presupostat per l'enginyer D. Guillerme Reinés per 69. 915'30 ptes. i en Xafarri ho fa per 65. 774 ptes.

Hem vist els plans i se veu que és una cosa acabada i que no hi falta cap detall de seguritat que's puga dessitjar en aquesta classe d'edificis.

VOCACIÓ RELIGIOSA.—Dia 18. la senyoreta Na Magdalena Fiol, de Sa Poçada de Lluch, per seguir la vocació religiosa, entrà per monje de chor an el convent de clausura de Santa Clara de Palma.

Felicitam a l'estimable i piadosa donzella per haver escullit la millor part, tot desitjant-li la felicitat del esperit dins el repòs del claustre.

PROHIBICIÓ—El Sr. Batle D. Domingo Alzina ha denegat el permís que demanaven per fer les bregues de cans que se deia qu'estaven contractades.

Aplaudim la disposició de nostra Autoritat civil.

AVIS AL PÚBLIC—Per disposició del Sr. Batle de la ciutat feim públic per medi de nostre setmanari que: si havent vist cans que no duen el mortal en condicions, penjat o sense requilla, i els agents executius d'ells no els han dit res, és perquè encara no s'han complert els vuit dies donats per posarlos en forma; però que dimars qui vé, dia 23, comensarà la replega de cans, sens perdonar a negí.

A la ressenya que feim de la sessió del Ajuntament els inquers podran veure les multes que s'han d'imposar.

FESTES DE LA CREU

(acabament)

COMUNIO GENERAL

Al dia 12 d'octubre la gent dematinetjà fernu per pendre part en la gran diada consantiniàna. Un poc abans de les 6 se començà la Missa de comunió general essent molt concorreguda per homos i dones. A les set havien combregat solsament a la Parroquia 1200 persones.

PELEGRINACIÓ

A les set les campanes anunciaven que la Romeria estava de partida. Tothom anava frissós i ben aviat els romeus estaren a punt. Abans de partir se beneí una hermosa Imatge de Ntra. Senyora de Lourdes, regal de la senyora Mare dels Canonges Garau, fills d'Inca, essent apadrinada per dos de sos nets d'Antoni Garau i Planas i na Catalina Garau Fiol.

Tot seguit, presedit per la bandera de la Congregació del Cor de Jesús, partí el cos de la Pelegrinació, portant-ne per animosos joves demunt tebarnacle la blanca Imatge que s'era banerja.

La diada era hermosa i estirada, convidant a s'alegría del camp que, efusionant-se amb la satisfacció del esperit en conciencias netes, bé la patentisaren els pelegrins tot el camí amb lo res del Sant Rosari i amb sos cants religiosos.

A l'arribada del Santuari de Santa Magdalena se canrà amb gran entusiasme la popular Ave Maria de Lourdes. La devota Imatge fou colocada juntament amb na Bernadeta a la cova de Lourdes que s'era construída, mentre Clero i poble cantava una solemne Salve. Tots els ulls estaven ben uberts i gitala a la enginyosa cova, sentint-se no pocas esclamacions de sorpresa que acabà amb un visca d'alegría al finalisar al cant de Oh ciementíssima! ¡Oh piedosa! ¡Oh do'ça verge Maria!

Enseguida sortí una missa resada.

Amb l'humor d'un ben arribar la gent s'escampà pels entorns del Santuari, saludant-se admetenta i satisfeta mentres uns reparaven les seues forces i altres gaudien del hermós panorama, sempre sorprendent que s'hi destría d'aquella altura.

LA COVA DE LOURDES

A l'entrada del Oratori, an el primer trast, a má dreta, s'hi ha compost un paissatge de roques del Puig i plantes silvestres artísticament colocades que formen com obgecte principal una cova amb una Imatge de la Mare de Deu de Lourdes i na Bernadeta Soubirons, ajonellada davant ella en actitud de beatífica visió. Dels peus de la Verge surt una font no tocada de mans, i per sobre del penyals guaita la basílica primitiva de Lourdes.

A un cap de la montanyeta hi ha una cova amb el misteri de Betlem i sobre d'un tuonet s'hi destría un diminutiu calvari, com en una bella pintura que s'hi veuen difusos en segon terme els obgectes que rodetgen la figura principal.

Mossen Josep Cabrer, sacerdot de Palma autor de la monumental Casa Santa que tenim a la Parroquia, ha dirigit els treballs d'aquesta capritxosa cova de Lourdes que tot el dia es estada l'admiració dels pelegrins, essent molt alabat per ella l'enginy i gust de son autor.

L'OFICI

A les 10 se cantà Tercia i es celebrà l'Ofici major en gran concurrència que arribava desde la plaça fins demunt el presbiteri. Oficià el Rnt. Mossen Miquel Llinàs, Regent, assistit en calidat de diaca i subdiaca respectivament per Mossen Antoni Palou i D. Miquel Fuster, Diaca. An el número passat ja pogueren veure nostros lectors el resumen del herudit sermó de Mossen A. Artigues. Se cantà la missa de Angelis prenguent-li part el poble.

Ah! no hi pensava, tots els actes foren presidits per una comissió del Ajuntament, composta de D. Antoni Mateu, D. Perico Balle i D. Antoni Truyol.

Després del Ofici se va fer com una recepció anant tothom a plagar mans a Santa Magdalena, començant les autoritats, mentrestant se canten els himnes de la Santa, de la Creu i de Lourdes.

L'entusiasme no decaigué un moment.

LA DINADA

Amb tres campanades s'anuncià que l'arrós popular ja estava a punt i que porien anar carnet en mà, a cercar la seua racció devall el parral del clastre, que per cert donava goig en tant de penjois rosos com un fil d'or que tenia. Per trenta cèntims se donava un plat d'arrós sec per menjar-se a la taula de San Francesc, demunt un padriç o roca pelada. S'en despatxaren 250 raccions.

Poc temps després la meteixa fonda de Can Janer servia 5 taulades a la vegada i lluint-se en totes.

També hi va haver molta gent que dugué pa'n taleca i qu'entre les mates feren ses reals paradís.

CONCURENCIA

Així com s'acostava el moment de la benedició s'hi notava més afluencia de gent que compareixia a la festa de la tarde. Desde'l Santuari se veia moltíssim de concurs an el Puig de la Minyó i en totes direccions que anava i venia, essent mal de calcular el seu número a un lloc tan ampla. Lo que podem dir amb seguritat és: que mai de cinquanta anys an aquesta banda no s'hi havia vista tanta concurrència. No és que per això hi fés falta la Guardia Civil.

BENDICIÓ DE LA CREU

I DEL SAGRAT COR

A les tres i busques se partí amb proceçó an el Puig de la Minyó, cantant-se tot el camí la cançó de la Creu i l'Himne nacional del Cor de Jesús.

Al arribar, entre'l poble qu'esperava, hi verem amb so cavall D. Waldo Calero coronell del Regiment d'Inca.

El Regent, revestit amb capa pluvial, feu la benedició de la Creu monumental i de l'Imatge del Cor de Jesús; quina descripció ja ferem en números anteriors.

Servaren floc d'apadrinatge de la Creu la distingida i virtuosa Senyora D.ª Josepa Morey Viuda de Cataà i el bondadós propietari D. Juanne Frasquet representat per D. Perico Batle, del Ajuntament.

Del Cor de Jesús heu foren els nins Francisca Amer i Cecili Massanet fills respectivament del propietari D. Pere Amer i del capità D. Josep Massanet.

S'entonà el Te-Deum que cantaren els romeus.

Mossen Antoni Artigues, aparagué demunt el Monument, sortint per sobre dels marlets, de cara cap el Sol, per dirigi la paraula. Donà l'enhorabona an els inquers per l'axecada de la Creu i feu hermoses consideracions sobre lo que significava com a signe de fè, d'esperança i de caridat. Digué que la ciutat d'Inca axecant aquell monument a Jesucrist, amb tant d'entusiasme beneí, contri i el compromís de guardar amb més esment el depòsit de la Fè i les tradicions de sos antepassats, i qu'esperava que'l indiferentisme religiós que tot ho gela no faria mella al cristianisme inquer.

Un visca i un esclat de mambelletes coronaren les cerreres paraules del Orador sagrat.

Llevors Mossen Guillerme Pujades, Rector del Oratori, desde'l meteix lloc, donà les gracies al Orador de les festes, al poble i a tots els qui havien contribuït a elles. Va dir qu'estava content, i posà la clau en aquell solemne acte, donant visques a la Creu, al Cor de Jesús i a la Ciutat d'Inca. Visques que foren contestats pel poble entre aplaudiments. Un romeu donà un visca al Rector de Santa Magdalena que també fong contestat.

BAXADA

Amb el meteix orde de sempre se fe el retorn al poble. A l'entrada d'Inca es començà la llatenia de la Verge, essent cantada per mils de veus, constituint una gran manifestació religiosa presidida per les autoritats civil

i eclesiàstica. Pel mercat del Bestià i carrés del endret s'era replagada una gentada immensa impossible de comptar. A la Parroquia, qu'amb un alè quedà plena, se canà la salve a Santa Maria la Major i se fé l'estació de la derrera visita del Jubileu, i repetint-se els himnes de la Pelegrinació, quedaren terminades les festes de la Creu.

MERCÉS

Les mereix el Rector de Santa Magdalena, Mossen Guillerim Pujades, per les millores que sempre seguit està verificant an el Puig d'Inca i per lo bé que ha sabut organitzar les festes constantinianes sens molestar el poble.

Es vé que'ls senyors padrins foren esplèndits, que s'han presentats donatius espontanis; però per cubrir la suma de mil pessetes, que costen les derreres obres, tendrà que recurrir, com altres vegades, a son propi despendiment.

Hi ha que sostenir la curolla i entusiasme que aquest bon Senyor té pel Puig, a fi que'ls excursionistes que sempre s'en duen bones impresions de perspectiva, també hi trobin comoditats i belleses artístiques que fassi agradable l'estada a nostro Santuari.

Per acabar aquesta llarga ressenya, direm: que D. Joan Serra Riera, marbolista de Palma, és l'autor de l'artística figura del Cor de Jesús, tallada en pedra de Santanyí; i que Mestre Bernat Moyà és el constructor de la Creu monumental, a quins mestres felicitem per les seues obres.

M. D.

Ajuntament

Sessió del 24 d'Octubre

Presidida pel Sr. Batle, celebra sessió l'Ajuntament.

Assisteixen els Srs. regidors Fluxà, Gelabert, Llabrés, Truyol, Noguera, Balle (D. Pere) i Cortés.

Es aprovada l'acta de la sessió anterior.

A proposta del Sr. Llabrés s'acorda posar dos llums d'electricidad an el carré de Lloseta.

Mes s'acorden les multes que s'han de posar als cans que sien trobats pels carrés que no duguen morral, o no'l duguen en condicions. Se devidràn en cinc classes que pagaràn 5, 4, 3, 2 i una peseta de multa segons classe. Mes tendràn que abonar una peseta per cada dia que estiguen an el Corral públic fins an el quart dia que l'Autoritat dispondrà d'ells.

El Sr. Gelabert dona compte de les gestions fetes a Madrid en nom del Ajuntament, quina representació li encarregà el Consistori a una sessió que'l Cronista no hi pogué assistir.

Diu que acompanyat del Vice-President del Centre mercantil, visità el President del Consei de Ministres, entregant-li una exposició redactada amb los termes següents:

«En representación del Ayuntamiento de Inca, de Mallorca, viene á Madrid Don Juan Gelabert para gestionar del Gobierno, que ordene á la Compañía del ferro-carril de Inca á Palma disponga la construcción de un coche Correo capaz de transportar diariamente 100 paquetes postales de á 5 Kilos en que consiste la exportación de calzado de aquí pueblo. En la actualidad solo hay

disponible un departamento que apenas si puede transportar 30 á 35 paquetes, con lo cual el Estado deja de percibir de 65 á 70 pesetas diarias que seguramente obtendría al tener bien dotado este servicio.

Aprobó hace tres años la Dirección General de Correos el presupuesto que al efecto ha presentado la Compañía del ferro-carril; y no obstante las reclamaciones que por diferentes conductos se han dirigido á la superioridad, es lo cierto que despues del tiempo trascurrido no disponen todavia dichos industriales de los medios suficientes para transportar en paquetes postales su producción con gran perjuicio de sus intereses y de los del Estado, según queda expuesto.»

El Comte de Romanones prometé a la Comisió que'l visitava posar l'atenció que's merexia assunto tant important.

Sentida la relació del Sr. Gelabert el Sr. Batle li dona les gracies per ses gestions en bé de l'industria d'Inca.

El Sr. Llabrés proposa que's posi un telegrama per donar les gracies al President de Ministres per l'atenció prestada al representant del Ajuntament d'Inca i en suplica qu'activi demanda.

Per tranquilisar els qui veuen amb disgust el despendis del Municipi hem de fer constar que l'anada a Madrid del regidor conservador no ha costat un centim a la vila i que'l Sr. Gelabert ha

fets aquests servicis sense cap mica de gratificació en benefici de l'industria d'Inca.

El Sr. Cortés demana al Sr. Batle que's procuri tenir alguns fanals encesos pels centre de la població tota la nit dels dissaptes de les fires i que s'iviti l'embarassament de carros pels carrés concorreguts.

El Sr. Batle prometent cuidar-se d'això, axeca la sessió.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	146'00	el quintá.
Blat	a	18'50	la cortera.
Xexa	a	19'00	id.
Sivada	a	9'00	id.
id. forastera	a	9'50	id.
Ordi	a	10'00	id.
id. foraster	a	9'00	id.
Faves pera cuinar	a	24'00	id.
id. pera bestia	a	18'00	id.
Blat de les Indies	a	14'50	id.
Fa-ols	a	00'00	id.
Monjetes de confit	a	34'00	id.
id. Blanques	a	34'00	id.
Siurons	a	25'00	id.
Figues seques de 18	a	20'00	el quintá.
Garroves	a	07'00	

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES
GRANDES
ALMACENES **SAN JOSÉ**

DE
Ignacio Figuerola

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11.—Esquina Borne, 118.—PALMA

Sucursales | JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT.
BINISALEM calle TRUCH.
LA PUEBLA calle MAYOR, 58.
INCA, PLAZA DE LA IGLESIA, PALMER.

SASTRERÍA, CAMISERÍA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—Laneria—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS ■■ PRECIO FIJO

Enquadrernacions

■ En nuestros talleres en feim de fortes i ben hermoses ■
PRONTITUT I ECONOMÍA

Carré de la Murta, 5.—INCA.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

— PALMA —

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaría Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

PLANTEL

DE ALMENDROS Y ALBARICOQUES
CLASE SUPERIOR

Se venden á Inca calle de la Estrella n.º 18 y calle de Munfana n.º 33

